

יהודי גרמניה לימינו של היטלר

למחרת מינויו של היטלר לקנצלר גרמניה, ב-30 בינואר 1933, החל גל טרור נגד יהודים. בפברואר ומרס לבשו המהומות האנטישמיות בכל רחבי גרמניה אופי של מסע מאורגן. את הפרעות ביצעו אנשי ה-SA בהוראה ישירה של הקנצלר. יהודים סולקו ממשורותיהם, חנויותיהם נבזזו, פגיעות בגוף וברכוש נספרו באלפים. הפרעות הגיעו לשיאן ב-1 באפריל, שבו הוכרז על חרם כלכלי נגד היהודים. ב-7 באפריל נחקק חוק המבטל את זכויות האזרח שלהם. מכאן ואילך התפתח תהליך מהיר שחרף את גורלה של יהדות גרמניה בסתיו 1935, עם פרסום חוקי נירנברג.

גל המחאות בעולם בעקבות הפרעות האנטישמיות ותיאורן בעיתונות המערב עורר בלב יהודי גרמניה דאגה לכבוד מולדתם ולשמה הטוב. על כן אזרו עזו ושינסו מותניים, וגמרו אומר להשיב למכפשי הקנצלר והמולדת מנה אחת אפיים. האיש שנטל את היזמה היה אחד בשם יעקב טרכטנברג, בעל הוצאת ספרים בשרלוטנבורג, ברלין. הלה פנה לקהילות היהודיות ברחבי הרייך, לעיתונות היהודית, לאישים בולטים בכלכלה ולאגודים מאיגודים שונים בקריאה להדוף את מסע ההכפשה של גרמניה, שנקרא בפיו תעמולת זוועה (Gruepropoganda).

קריאתו של טרכטנברג נענתה בהתלהבות, ועד מהרה החלו לזרום למשרדו של המו"ל גילויי-דעת מנוסחים בלשון חריפה מכל הארגונים החשובים של יהודי גרמניה. היטיב לתאר את המצב ה-C-V Gazette, ביטאונה הרשמי של Centralverein Deutscher Staatsbuenger Juedischen Glaubens ("ההתאחדות המרכזית של אזרחים גרמניים ממוצא יהודי"):

לאחרונה הוטל על האומה הגרמנית לצאת למאבק מכריע מול מסע ההכפשה וסיפורי הזוועה שבוצעו, כביכול, נגד יהודים. אנו, יהודי גרמניה, ניצבים ללא היסוס כתף אל כתף עם אחינו הגרמנים על מנת להדוף את גל השקרים. כל הארגונים וההתאחדויות

היהודיים הגדולים, ובראשם הפדרציה של החיילים היהודיים לוחמי החזית, ההתאחדות הלאומית של יהודי גרמניה, ההתאחדות הציונית, ארגון הקהילות הפדרלי, רבני גרמניה ואין ספור קהילות גדולות כקטנות פרסמו גילויי-דעת ובהם הכחשה גמורה של סיפורי הזוועה חסרי היסוד.¹

ואכן, כבר בסוף אפריל היה בידי טרכטנברג אוסף מרשים של גילויי-דעת יהודיים שהתייצבו כאיש אחד לימינו של היטלר נגד מכפשי הקנצלר והמולדת. להלן מבחר קטעים, וראוי לשים לב שלמכתבי התמיכה בהיטלר קודמות הצהרות של ראשי המשטר עצמם:

- דובר לשכת הקנצלר מצהיר מפורשות כי: לא רק שכל סיפורי הזוועה על פגיעה, כביכול, ביהודים אינם אלא שקרים גסים, אלא שפלוגות הסער (SA) שלנו סיכנו לא אחת את חייהן בהגנה על חייהם ורכושם של... יהודים רבים.
- הרמן גרינג, ראש-ממשלת פרוסיה, הצהיר כי: גם אם היו מקרים בודדים שבהם הוכו יריבים פוליטיים וביניהם יהודים אחדים, ואם בין המכים היו חברי המפלגה הנציונל-סוציאליסטית, הללו נענשו קשות וסולקו משורות המפלגה.
- גילוי דעת של לשכת המפלגה הנציונל-סוציאליסטית פונה אל הציבור הגרמני בכלל ואל חברי המפלגה בפרט ודורש ממנו במפגיע "שלא תיפול ארצה אפילו שצרה אחת מראשם של היהודים – עתה ובעתיד!"
- לשכת הנובר של "איגוד חיילי הרייך היהודיים לוחמי החזית" פנתה לשגרירות ארצות-הברית בברלין:²

¹ הדברים ראו אור בגיליון ה-C-V מ-3 באפריל 1933, כלומר, יומיים לאחר שהוכרו רשמית על חרם כלכלי נגד היהודים.

² Reichsbund Juedischer Frontsoldaten בברלין. המכתב הוא מ-17 באפריל, כלומר, 10 ימים לאחר ביטול זכויות האזרח של היהודים.

המקובל על כלל יהודי המולדת הגרמנית. אין עוד ארץ באירופה בה הקשר בין היהודים למולדתם הוא כה חזק ואינטימי...

● ד"ר אלפרד טיץ, יו"ר חברת אלפרד טיץ שות' בע"מ,⁶ כתב:

אנא, יש לעשות הכל על מנת לסכל את התעמולה הנפשעת; יש להפסיק את מאמרי השטנה והשקרים נגד גרמניה. ביטחון מושלם מובטח בגרמניה לרכוש ולנפש, חוק וסדר שוררים בכל...

● ה-C Gazette הנזכר כתב ב-30 במרס 1933:

אנו, 565,000 יהודי גרמניה מוחים נמרצות נגד מסע הכפשה אנטי-גרמני המבוסס על סיפורי זוועה חסרי-שחר הנעשים כביכול נגד יהודים בגרמניה, המופצים בעולם. אנו, יהודי גרמניה, כואבים כאחינו הגרמנים כל מילה הנכתבת והנאמרת נגד שמה הטוב של ארצנו, מולדת אבותינו ומכורת ילדינו. אנו דוחים בשאט-נפש את מסע השקרים על גרמניה ועל ממשלתה הנבחרת בבית ובחוץ-לארץ...

ההתאחדות שלנו היא חלוצת האידיאל הגרמני, חלוץ האוהב את המולדת, הקורא לעשרות אלפי יהודים גרמניים לשאת את דגלה של המולדת ולהפיץ את מסר הגרמניות במחשבה ובמעשה.

★ ★ ★

הקריאה במסמך פתטי זה, עדות טרגית לכושרו הבלתי-נדלה של היהודי לרמות את עצמו, תמיד ובכל מצב, מעלה כמעט מאליה השוואה בין אז לעתה. מבצע פירוקה של מדינת ישראל ומסירתה חלקים-חלקים למבקשי נפשה, הידוע בכינויו "תהליך השלום", כרוך במסע שיטתי של העלמת כוונות הערבים כלפי ישראל מידיעת הציבור. הן השלטון והן רובם המכריע של כלי התקשורת שותפים בהעלמת גילויי האנטישמיות הארסית המתפרסמת בעיתונות במדינות ערב המנהלות באותה עת ממש משא ומתן ל"שלום" עם ישראל, קל וחומר במצרים, מרכז האנטישמיות העולמי. אולם בין יהודי גרמניה של 1933 לבין יהודי ישראל ב-1995 קיים הבדל יסודי אחד המיטיב עם היהודים בתקופת היטלר לעומת יהודי-ערפאת. למצדדי הקצנצ'ר של העת ההיא לא היה ניסיון היסטורי, כזה העומד לרשותם של יהודי-נשיא-פלשתינה. אחרי ככלות הכל, גרמניה היתה לא רק מדינתם של כנופיות פושעים מאסכולת רם-שטרייכר-היטלר, אלא גם ארץ "ההוגים והמשוררים". לעומתם, כנופיית ערפאת, חבר מרצחים שהגישו מביב השופכין האנושי, אינה מייצגת דבר לבד מה"אמנה" המטיפה בגלוי ובמוצהר לחורבנה של מדינת היהודים. אפילו אבא אבן קרא לה "מסמך המתועב שבעתיים מחוקי נירנברג" ■

אנו, יהודי גרמניה, היינו מזה דורות בשר מבשרה של המולדת הגרמנית, העם הגרמני והכבוד הגרמני, וכך נמשך בעתיד. [אנו] נשרת בכל כוחנו, בנאמנות ואהבה את גרמניה... אנו דוחים בכל האמצעים העומדים לרשותנו את התעמולה הבזויה בחוץ-לארץ נגד מולדתנו הגרמנית, בדומה לשאר הגרמנים.

● נשיא ארגון היהודים הספרדיים בברלין כותב: במהלך התקופה שבה נוהלה תעמולה בחוץ-לארץ בדבר מעשי זוועה, כביכול, שנעשו נגד יהודי גרמניה, אף לא תלונה ולו מחבר אחד של הקהילה הגיעה למשרדי. חברינו והארגון שאני מתכבד לעמוד בראשו, ממשיכים ליהנות מהכנסות אורחים גרמנית שלא היתה ואין נדיבה ממנה, עובדה שאני מאושר לציינה בזאת.³

● ועד הקהילה היהודית בדרזדן כתב: אנו מוחים בכל תוקף נגד ההכפשה חסרת היסוד של כבוד גרמניה בחוץ-לארץ. אנו דוחים בשאט-נפש כל קשר וזיקה עם מעלילי העלילות השפלים, יהיה מוצאם אשר יהיה. אנו בטוחים שבמהרה יינקטו כנדרש צעדים לסיכול מזימותיהם של אותם חוגים חשוכים... על מנת להשכיח שלום בגרמניה...

● הליגה להגנה בפני אנטישמיות מברלין כתבה: כל הסולד מתעמולה אנטישמית חייב להביע את סלידתו בעת ובעונה אחת, ועל אותו היסוד, מתעמולה כזאת נגד גרמניה.

● המטה בברלין של "הארגון המרכזי של אזרחי גרמניה ממוצא יהודי",⁴ כתב: יש לעשות הכל על מנת לסכל את מסע השקרים של אלה שכוונתם הנפשעת היא לפגוע בשמה הטוב של גרמניה בחוץ-לארץ.

● ההתאחדות הציונית בגרמניה⁵ כתבה: כבר ב-17 במרס הרמנו את קולנו בגינוי חד-משמעי של התעמולה האנטי-גרמנית בחוץ-לארץ. מחינו נגד הסיפורים על מעשי הזוועה השקריים שבוצעו כביכול נגד יהודים, ואשר כל כוונתם היא לשרת אינטרסים פוליטיים של מדינות אחרות...

● נשיא איחוד הרבנים בגרמניה, ד"ר ליאו בק, כתב: המהפכה הגרמנית הלאומית נאבקה בשתי חזיתות: מאבק נגד הבולשביזם ושיקומה של המולדת הגרמנית. מהו יחסה של יהדות גרמניה אל שני יעדים אלה? בולשביזם הוא תנועה אתאיסטית, האויב המר ביותר של היהדות: חיסולה של האמונה היא חלק מסדר-יומו. יהודי ההופך בולשביק הוא משומד. שיקומה של גרמניה הוא אידיאל נעלה,

⁶ בעלים של רשת חנויות כל-בו מן הגדולות בגרמניה.

³ המכתב הוא מ-11 באפריל, כלומר 4 ימים לאחרי שזכויות האזרח נשללו מהם בחוק.

⁴ Centralverein Deutscher Staatsbuerger Juedischen Glaubens.

⁵ Zionistische Vereinigung fuer Deutschland.